



Hunden får en uppgift och slipper mötet med människor.

# ÄR HUNDEN FARLIG?

**Den hundägare som skickade följande brev till BB-gruppen har fått erfara att hunden från en dag till en annan avisade främmande människor. Vad kan ha hänt och hur kan ägaren hantera sin hund i fortsättningen för att inte förvärra problemet?**

**Text:** Barbro Börjesson **Foto:** Privat

**V**i tycker att vi har världens goaste hund, en Östlaika-hane på 1,5 år. En lovande jakthund och världens bästa och snällaste familjemedlem. Men vi har fått ett problem som vi inte förstår hur vi skall tackla. Det handlar om att han inte tycker om människor han inte träffat tidigare. Det började efter en jakt då en passkytt kallade på honom för att koppla.

Orsaken till att skytten skulle koppla hunden var att den hade gått iväg med ett vildsvin och passerat en passkytt som inte kom åt att skjuta. Det gick undan fler vildsvin i samband med upptaget och ett av dem blev tyvärr påskjutet. Vår hund släppte sitt vildsvin efter en stund och började gå tillbaka i sina bakspår. För att den inte skulle ta upp spår efter det påskjutna djuret

bad jag passkytten koppla hunden när den passerade. Men passkytten kunde inte få tag på hunden, den vägrade av någon anledning att åtlyda skyttens kommandon. Senare på dagen när hunden satt i sin bur i bilen gick skytten fram för att prata med den, då morrade han dovt samtidigt som han tryckte sig så långt in i buren han kunde. Den här personen har vid flera tillfällen tidigare träffat hunden som då aldrig visat några undvikande beteenden.

Efter den händelsen morrar nu hunden så snart någon främmande person närmar sig bilen. Men om någon av oss i familjen är med går det bra. Vid ett tillfälle stoppade en person in ett finger genom burgallret och då försökte hunden nafsas.

När det kommer personer hem till oss som hunden inte känner accepterar han dem när det gått en stund. Vi har fått kommentarer som att ”en så’n här hund ska



man inte ha” och ”den här hunden verkar ju farlig”.

För att få veta mer om vår hund anmälde vi honom till ett av i BB-gruppens mentaltester. Där fick vi konstaterat att han inte är så modig. När något dök upp som hunden inte kände igen behövde han stöd av mig för att våga gå fram och undersöka vad det var, vilket domarna förklarade med att han är vek, alltså ranglåg. När han utsattes för hot visade han inga tendenser till att bli arg utan backade istället undan. Vid möten med figuranterna på testbanan besvarade han aldrig deras kontaktförsök, vilket förklarades med att han är ”mindre tillgänglig”. Domarna övertygades oss om att vi inte alls har någon ”farlig hund” eftersom han varken blivit arg eller försökt besvara hotfulla retningar. Dessutom hade han inte stressat upp sig utan uppträtt koncentrerat genom hela testet, trots att han inte är så modig.

Vi älskar vår hund och undrar nu hur vi kan hjälpa honom och om beteendet går att träna bort?

### **SVAR FRÅN BARBRO**

Tillgänglighet är den egenskap som beskriver på vilket sätt en hund tar- eller inte tar kontakt med främmande människor. Att egenskapen är ärftlig blir uppenbar om vi tänker på olika hundrasers beteenden mot främmande människor. Alla har nog hört begreppet ”en glada labrador” och kan framför sig se en ivrigt, svansviftande hund så snart någon pratar med den. Medan en ståttlig vinthund ”håller på sig” och står till synes oberörd när en främmande person talar till den. Bland jakthundraserna kan vi också notera generella skillnader. Spårspécialister, som till exempel stövare, är ofta nonchalanta mot främlingar medan individer bland spanielraserna kan visa att de tycker om att bli uppmärksammade.

Förr i tiden, då hundar ofta bodde i sina kojor, var det inte alls ovanligt att de nonchalerade eller till och med avvisade främmande personer. I våra dagar lever hundar tillsammans med familjer i hemmen, vilket kräver att de uppträder på ett sätt som inte stör omgivningen. Nutidens uppfödare har genom planerad avel kunnat påverka anlagen för tillgänglighet för att hundarna ska passa in i vårt moderna, sociala liv. Men vi får för den skull inte utgå ifrån att en hund skall tycka om alla och en var. När vi som testar beskriver en hund som ”mindre tillgänglig” ser tyvärr många det som något negativt. Så behöver det absolut inte vara



Hunden känner oro och ber husse om hjälp när människor finns nära.

då innebörden av begreppet står för att hunden nonchalerar personer den inte känner. Hunden är alltså inte rädd för främlingar, men den uppskattar inte att bli klappad och besvarar heller inte någon som med vänligt tilltal försöker ställa sig in hos den.

För jakthundsägare kan det vara en fördel att hunden är mindre tillgänglig eftersom den därför inte störs av att stöta på människor under jakten och knappast låter sig frestas av att gå till någon som försöker locka den till sig. Men egenskaper samverkar och om den typen av hund dessutom inte är så modig, kanske vek (undergiven) eller har lätt för att bli stressad kan en situation likt den hundägaren beskriver förstärka hundens misstro mot främmande personer. Det kan var så att passkytten vid det aktuella tillfället använde ett tonfall eller ett kroppsspråk som gjorde hunden ängslig, och utan ägarens närvaro kände hunden sig otrygg och valde att gå undan.

Om en valp visar anlag för att dra sig undan främlingar kan det gå att påverka utvecklingen genom att människor bjuder den på godis eller leker med valpen. Det kan göra att den upplever nyttan av att umgås även med okända personer. Men äldre hundar är sällan påverkbara och för

dem är det bättre att slippa bli engagerad av främlingar.

Svaret till brevskrivaren blir alltså att det inte går att träna den här hunden till att tycka om okända personer. Bästa sättet är att göra den trygg bland människor är att vänja den vid att den får vara ifred. Helst ska man låtsas som att hunden inte finns. Då slipper den uppleva att någon tittar på den. Att få ögonkontakt är bland det svåraste för en hund som inte vill umgås med människor. Om hunden är i bilen, så försök parkera på ett sätt som hindrar att människor passerar nära bakluckan och täck över buren om bakluckan är öppen. När ni får besök i hemmet kan det vara bra att vänja hunden att ligga på en bestämd plats, framför allt i början av besöket. Möter ni någon under en promenad som vill stanna och prata med er så lägg- eller sätt ner hunden, helst bakom er. Genom de här förhållningssätten ger ni hunden en vana att det är ni som alltid sköter kontakttaganden och ser till att hunden inte behöver fatta eget beslut om hur den skall agera. Efter hand kommer hunden att känna sig tryggare bland människor, men den kommer fortsättningsvis aldrig att visa uppskattning vid sociala kontakter från okända personer. ■